

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om nedsættelse af en kommission til bedømmelse af etiske, tekniske og juridiske spørgsmål i forbindelse med anvendelse af moderne medicinsk teknologi.

Af Helle Degn (S) m.fl.
(Fremsat 29/11 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne til indledning gøre nogle principielle bemærkninger om den sag, som de to foreliggende lovforslag behandler, og dernæst skal jeg komme nærmere ind på forslagene.

Fundamentalt er det efter min mening helt forkert at tro, som nogle en gang imellem gør, at politik kun er en kamp om, hvordan dagens og vejens problemer skal løses, og hvordan vi f.eks. skal få styr på økonomi og betalingsbalance. For bag ved enhver politisk prioritering ligger der jo en holdning: hvorfor vælger vi noget fremfor noget andet? Derfor er politik i mindst lige så høj grad et spørgsmål om, hvordan vi hver især med vores holdninger og vores værdier ønsker at præge samfundet. Det er også et spørgsmål om, hvordan vi vil forholde os til de allervæsentligste problemer i vores tilværelse: hvilket liv vi ønsker at fremme i det samfund, vi lever i og former, hvilken udvikling vi ønsker fremover, på hvilken etisk grundopfattelse udviklingen skal ske, hvilke muligheder udviklingen giver os, og hvad vi anser for godt og mindre godt.

Det er denne fundamentale debat, vi tog fat på, først ved udsendelsen af »Fremskridtets pris« og dernæst ved min redegørelse her i tinget i foråret. Den debat har vist, hvor kolossal en interesse der er for disse helt afgørende emner, og hvor vigtigt det er, at vi drøfter det også herinde.

Den har endvidere vist, at folk både ønsker og forventer, at der politisk tages stilling. Vi politikere kan ikke stikke hovedet i busken, når det drejer sig om de afgørende forudsætninger for vores tilværelse og vores

samfund. Derfor er dette emne i høj grad politisk. Udviklingen stiller krav til os, måske mere nu end nogen sinde, fordi den går så forfærdelig hurtigt. Det er vigtigt, at vi forholder os til dem, at vi ikke mister vor menneskelige rod. Når vi skal forholde os, kan vi ikke nøjes med at forstå eller konstatere, at dette eller hint nu er teknisk muligt. Vi må have et åndeligt, et etisk, et menneskeligt, eller hvad man nu vil, fundament at anskue udviklingen ud fra, ellers kan vi komme til at miste vor menneskelige værdighed og menneskelige selvrespekt.

Vi er nok vokset op med en forestilling om, at videnskabelige og teknologiske nydannelser under alle omstændigheder er et gode, og at videnskaben er værdifri.

Videnskaben har sin værdi i sig selv, siger man, og deraf kan let følge, at mere videnskab giver mere værdi, ganske uanset hvordan den anvendes.

Når det drejer sig om biologisk-medicinsk forskning, bliver den politiske stillingtagen, som jeg finder afgørende, særlig vanskelig, for denne forskning, der forbedrer mulighederne for forebyggelse, erkendelse og behandling af sygdomme, kommer ganske utvivlsomt mange mennesker til gode. Den skal vi udnytte, fordi vi har brug for stadige forbedringer for at formindske de menneskelige lidelser, som skyldes sygdom.

Men hvordan kan vi så alligevel tale om at sætte grænser for den biologisk-medicinske forskning eller tale om ikke at ville bruge dens resultater fuldt ud? Det kan og skal vi gøre, når denne forskning muliggør noget, som mennesket må sige fra over for eller sætte spørgsmålstegn ved. Jeg tror, det er lidt mindre vanskeligt for det enkelte menneske at gøre op med det ene eller det andet, end det er for et samlet folketing at tage stilling til disse spørgsmål, men vi skal herinde også tage stilling, ikke til hvert enkelt forskningsresultat – naturligvis ikke – men det må forventes af os, at vi her lægger nogle rammer for fremtidens udvikling og for, hvem der skal hjælpe os med at vurdere den og give os grundlag for en seriøs stillingtagen.

Derfor lægger jeg også så stor vægt på, at det etiske råd får en bred sammensætning. Det vil først og fremmest sige, at de læge medlemmer af rådet skal repræsentere offentligt dokumenteret indseende i de etiske, kulturelle og samfundsmæssige spørgsmål,